

2. Veľkonočná nedeľa C

**Neboj sa! Ja som Prvý a Posledný a Žijúci.
Bol som mŕtvy, a hľa, žijem na veky vekov.
(Zjv 1,17.18)**

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 5,12-16

Rukami apoštolov sa diali mnohé znamenia a zázraky medzi ľuďmi. Všetci sa jednomyselne schádzali v Šalamúnovej sieni, ale iný nikto sa k nim neodvážil pripojiť; no ľud ich velebil a čím ďalej, tým viac rástol počet mužov a žien veriacich v Pána.

Na ulice vynášali chorých a kládli ich na posteľe a nosidlá, aby aspoň Petrova tŕňa padla na niektorého z nich, keď pôjde okolo. Aj z okolitých mestečiek sa do Jeruzalema zbieralo mnoho ľudí, prinášali chorých a trápených nečistými duchmi a všetci sa uzdravovali.

Druhé čítanie

Kniha zjavenia 1,9-11a.12-13.17-19

Ja, Ján, váš brat a spoločník v útrapách, v kráľovstve i vytrvalosti v Ježišovi, dostal som sa pre hlásanie Božieho slova a pre svedectvo o Ježišovi na ostrov Patmos. V Pánov deň som bol vo vytržení a počul som za sebou hlas, mohutný ako zvuk poľnice: "Čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám."

Obrátil som sa za hlasom, ktorý ku mne hovoril. A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých Svietnikov a uprostred Svietnikov kohosi, vyzeral ako Syn človeka a bol odetý do dlhého rúcha a cez hrud' bol prepásaný zlatým pásom. Keď som ho uvidel, padol som mu k nohám ako mŕtvy. On však položil na mňa svoju pravicu a povedal: "Neboj sa! Ja som Prvý a Posledný a Žijúci. Bol som mŕtvy, a hľa, žijem na veky vekov a mám kľúče od Smrti a Podsvetia. Napíš teda, čo si videl: čo je a čo sa má stať neskôr."

Evanjelium

Ján 20,19-31

Večer prvého dňa po sobote, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si do stredu a povedal im: "Pokoj vám!" Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána.

Ježiš im znova povedal: "Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás." Po týchto slovách dýchol na nich a povedal: "Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu zadržíte, budú zadržané."

Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostaní učeníci mu povedali: "Videli sme Pána." Ale on im povedal: "Ak neuvidím na jeho rukách jazvy po klincoch a nevložím do rán po klincoch svoj prst a nevložím svoju ruku do jeho boku, neverím."

O osem dní boli učeníci znova v dome a bol s nimi aj Tomáš. Ježiš vošiel cez zatvorené dvere, stal si do stredu a povedal: "Pokoj vám!" Potom povedal Tomášovi: "Vlož sem svoj prst a pozri moje ruky; daj ruku a vlož ju do môjho boku a nebuď neveriaci, ale veriaci."

Tomáš mu odpovedal: "Pán môj a Boh môj!"

Ježiš mu povedal: "Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, čo nevideli a uverili."

Ešte mnoho iných znamení urobil Ježiš pred očami svojich učeníkov, a nie sú zapísané v tejto knihe. No tieto sú zapísané, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste vierou mali život v jeho Mene.

Na zamyslenie

Potrebujeme dostatočný priestor a čas na to, aby sme mohli osláviť dar života. Potom, čo si cirkev 40 dní pripomína Ježišovo utrpenie, očakáva teraz po 50 dňoch Turíce, veľký sviatok radosti, v ktorom sa v rôznych podobách odvíja to, čo sa už začalo v zhustenej forme v deň vzkriesenia. Počas týchto 50 dní patrí zvláštny význam oktáve. V starej cirkevnej tradícii vo Veľkonočnú nedeľu ukončili novopokrstení slávnostne ich "hebdomada in albis" – "týždeň v bielom rúchu", týždeň, počas ktorého sa denne v bielom rúchu zúčastňovali na spoločnom slávení Eucharistie. Ešte dnes je v tejto spomienke pomenovaná táto nedeľa ako "Biela nedeľa".

8 dní po Ježišovom zmŕtvychvstaní sa Ježiš opäť stretáva so svojimi učeníkmi. A Tomáš, pochybovač, je tentokrát s nimi. Ako dobre, že máme tohto Tomáša! Tomáš – to je dôležitá stránka v každom z nás. Je to tá črta, ktorá hľadá a pýta sa, je kritická a skeptická. Premyslí si pre a proti, pochybuje a málo dôveruje, má však odvahu povedať: neverím. Je to tá vlastnosť, ktorá túži po pravej, hlbokkej skúsenosti tejto novej, neuveriteľnej skutočnosti, a ktorá chce byť touto skutočnosťou dotknutá hlboko v duši. Tomáš, pochybovač, je zároveň svojou pochybovačnosťou otvorený a pripravený prijať nové. A keďže otvorene priznáva svoje pochybnosti, nepotlačuje ich v sebe, nezapiera a vďaka tomu dostáva dar pravého, skutočného stretnutia.

Je to dar, ktorý je určený, pripravený pre každého z nás. "Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili!" Aj my sme obdarovaní týmto Duchom vzkrieseného Ježiša, ktorý je tu predstavený v obraze dýchnutia, ako Ten, čo darúva život, a kriesi k životu, ktorý chce nám, ľuďom, dať (novú) životnú šancu, aby sme sa mohli opäť nadýchnuť! Veľká noc nie je len akousi zbožnou spomienkou na udalosť z minulosti, ktorú nemožno overiť, preskúšať. Skúsenosť vzkriesenia má svoj účinok, silu práve aj pre náš čas a pre náš celý osobný život. Nečakane a prekvapivo, tak v malom ako aj veľkom, vo všednom a nenápadnom môže prísť cez zatvorené dvere zmŕtvychvstalý Kristus. Tu a teraz sa chce každý deň znova a zas udiat zmŕtvychvstanie. "Môj Pán a Boh!" – vo všetkých veciach a udalostiach môjho života. Je to pozvanie k mimoriadnej pozornosti počas týchto 50 dní prežívania radosti!